

[Mette Groes]

stemt for en god lov om kontanthjælp. Men så længe loven stadig indeholder en 9-måneders regel, en særlig ungerregel, kan vi ikke være med.

Der er heller ikke mulighed for at betale fagforeningskontingent eller arbejdsløsheds-kassekontingent. Det finder vi helt forkasteligt, fordi vi ved, at det vil bevirke, at kontanthjælpsmodtagerne får en løsere tilknytning til arbejdsmarkedet. En lov, der stiller 26 pct. af kontanthjælpsmodtagerne ringere, nemlig gruppen enlige med børn, kan vi ikke godtage. En lov, der stiller 30 pct. af alle familier uden børn, der er på varig hjælp, ringere, er helt uacceptabel.

Der er altså gode og saglige grunde til vor holdning. Vedtager man en ny lov på et område, der vedrører de dårligst stillede, er situationen faktisk temmelig grotesk, når netop de får forværret deres stilling.

Vi kan derfor ikke andet end stemme imod.

Agerschou (SF):

SF stemmer også for de to ændringsforslag, der er stillet af socialministeren, men stemmer imod kontanthjælpslovsforslaget som helhed.

Vi vil gerne præcisere, at det udelukkende er, fordi forslaget stadig indeholder de forringelser, regeringen fik indført i efteråret 1982. Det drejer sig, som fru Mette Groes var inde på, om 9-måneders reglen. Det drejer sig om nedsættelsen af grundydelse i al almindelighed samt noget senere de specielle regler for unge.

Det er hovedårsagen til, at SF stemmer imod det samlede lovforslag. Vi mener, at den model for de faste ydelser, man har fundet frem til, for så vidt er acceptabel. Og vi mener også, at der i lovforslaget er visse isolerede forbedringer, selv om der stadig væk er mange hjørner at tage fat på. Men hovedårsagen til, at SF stemmer imod lovforslaget, er, at det stadig væk indeholder de massive forringelser, man udsatte specielt kontanthjælpsmodtagere for i efteråret 1982.

Tinning (VS):

Også jeg synes egentlig, det er lidt synd, at det reformarbejde, som fru Ritt Bjerregaard i sin tid satte i gang som socialminister, skal ende på denne måde. Det er jo rigtigt, at der

ligger mange fornuftige tanker i denne omlægning af bistannds systemet, og i VS er vi helt enige i, at der er mange gode grunde til at få lavet et meget mere gennemskueligt system, sådan som vi også får det. Men det er egentlig synd, når nu man er inde på noget rigtigt, at man så holder fast i nogle ideer, som ret oplagt er temmelig tåbelige.

Både hr. Agerschou og jeg har adskillige gange forsøgt at få den nuværende finansminister, tidligere socialminister, og den nuværende socialminister og den, der har været indimellem, til at forklare, hvad meningen er med, at man sætter folk ned i bistanndshjælp, når de har været på forbigående hjælp i 9 måneder. Hvorfor skal de have en særlig straf, der består i nedsættelse af hjælpen på et tidspunkt, hvor de vel har allermest brug for særlig støtte? Der er ingen, der har kunnet forklare os det. Den nuværende finansminister forsøgte på et eller andet tidspunkt, og det var simpelt hen med en bemærkning om, at sådan nogle folk fortjente sådan set at få en på hatten, og jeg går ud fra, at det stadig væk er det officielle synspunkt, men at man bare ikke kan lide at sige det højt.

Jeg synes, det er synd, at man beholder 9-måneders reglen. Økonomisk er der ikke det store i det. Det er tilsyneladende ren ideologi, at man vil beholde en bestemmelse om, at har folk været på forbigående hjælp i 9 måneder, skal de have en på hatten. De særlig lave ydelser til unge er vi selvfølgelig også fortsat modstandere af, ligesom vi mener, at der kunne være god grund til at hæve det almindelige niveau for grundydelse.

Det, der sker nu, er altså, at en idé om at lave et bedre system, et system, der er mere gennemskueligt for den enkelte og for sagsbehandlerne, et system, der frisætter kræfter og ressourcer til at lave noget ordentligt socialt arbejde i stedet for bare at sidde med sin regnemaskine, kun bliver gennemført enten halvt eller trekvart.

Derfor vil jeg tilslutte mig beklagelserne fra fru Mette Groes og hr. Agerschou. Vi havde gerne set, at det her var blevet ført hele vejen igennem. Så kunne vi have fået et samlet forlig på dette ret afgørende område inden for socialpolitikken, og så kunne socialministeren have glædet sig over mere end bare en opbakning, der alligevel ender i, at vi må stemme imod, fordi vi ikke kommer hele vejen igennem med det, der skulle gøres.